

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2997/2565

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาง พ. กับพวกผู้ร้อง นาย ค. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 340 ตร. ป.อ. มาตรา 33, ป.วิ.อ. มาตรา 195,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182/1, ป.อ.

มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา

371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องลงวันที่ 24 ธันวาคม 2563 ต่อศาลชั้นต้น โดยบรรยายฟ้อง และมีคำขอให้นับโทษจำคุกหรือระยะเวลาฝึกอบรมของจำเลยที่ 1 คดีนี้ติดต่อกับโทษจำคุกหรือระยะเวลาการฝึกอบรมของจำเลย (ที่ถูกจำเลยที่ 2) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 3709/2560 หมายเลขแดงที่ อ 240/2560 ของศาลอาญา โดยบรรยายทั้งคดีหมายเลขดำและหมายเลขแดงซึ่งคดีหมายเลขดำเป็นหมายเลขที่ถูกต้อง ส่วนคดีหมายเลขแดงนั้นโจทก์พิมพ์ตัวเลขคลาดเคลื่อน เฉพาะปีพุทธศักราช เมื่อจำเลยที่ 1 ให้การรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลย (ที่ถูกจำเลยที่ 2) ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ โดยมีได้โต้แย้งคัดค้าน ทั้งยังแถลงต่อศาลชั้นต้นรับว่า จำเลยที่ 1 ถูกจำคุกอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมมาระยะหนึ่งแล้วในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 3709/2560 หมายเลขแดงที่ อ 240/2560 ของศาลอาญา ซึ่งศาลอาญาพิพากษาให้จำคุก 43 ปี ในข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น ตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นฉบับลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2563 และวันที่ 24 ธันวาคม 2563 แสดงว่าจำเลยที่ 1 เข้าใจผิดว่าตนถูกดำเนินคดีอีกคดีหนึ่งที่ศาลอาญา การพิมพ์คดีหมายเลขแดงในส่วนเลข พ.ศ. คลาดเคลื่อนจากปี 2562 เป็น 2560 จึงเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย ศาลยอมใช้ดุลพินิจให้เริ่มนับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 240/2562 ของศาลอาญาได้ อนึ่ง สำหรับรถจักรยานยนต์ของกลางที่ศาลล่างทั้งสองสั่งรับนั้น เห็นว่า เมื่อรถจักรยานยนต์ของกลาง มีใช้ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด แต่เป็นเพียงยานพาหนะที่จำเลยที่ 1 กับพวกซื้อมาซึ่งเกิดเหตุและขับออกไปจากที่เกิดเหตุ เมื่อการปล้นทรัพย์สำเร็จแล้วเท่านั้น ซึ่งแม้จะเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 340 ตร. ดังที่วินิจฉัยมาข้างต้นก็ตาม แต่การที่จะรับได้นั้น ต้องเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 33 (1) เมื่อรถจักรยานยนต์ของกลางมีใช้ทรัพย์สินที่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับได้ จึงจะสั่งรับหาได้ไม่ ปัญหาข้อนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182/1 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 288, 340, 340 ตร. 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ รับผิดชอบต่อกระสุนปืนขนาด 9 มม. 8 ปลอก ชิ้นส่วนหัวกระสุนปืน 3 ชิ้น วัสดุทรงกลม 1 ชิ้น ชิ้นส่วนหัวกระสุนปืน 3 ชิ้น เม็ดลูกปืนทรงกลม 9

เม็ด รถจักรยานยนต์และป็นพก ขนาด 9 มม. 1 กระบอก เครื่องกระสุนป็นขนาด 9 มม. 5 นัด
ของกระสุน 1 อัน ของกลาง และให้ันบโทษจำคุกหรือระยะเวลาฝีกอบรมของจำเลยที่ 1 ต่อจาก
โทษจำคุกหรือระยะเวลาฝีกอบรมของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 159/2559 ของ
ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (สาขามีนบุรี) และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 240/2560
ของศาลอาญา จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ 1 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลย
ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 159/2559 ของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (สาขามีนบุรี) และ
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 240/2560 ของศาลอาญา ระหว่างพิจารณา นาง พ. ผู้ร้องที่ 1 มารดา
ของนายธนวิธ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน
351,758 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าจะ
ชำระเสร็จแก่ผู้ร้องที่ 1 นางสาว อ. ผู้ร้องที่ 2 มารดาของนาย ว. ผู้เสียหายที่ 1 และนาย ร.
ผู้เสียหายที่ 2 ยื่นคำร้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนของผู้เสียหายที่
1 เป็นเงิน 407,155 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ยื่นคำร้องเป็นต้นไป
จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องที่ 2 และในส่วนของผู้เสียหายที่ 2 เป็นเงิน 115,196 บาท พร้อม
ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องที่ 2
จำเลยทั้งสองไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ในส่วนของจำเลยที่ 2 นั้น ศาลชั้นต้นใช้มาตรการแทนการ
พิพากษาคดี โดยจำเลยที่ 2 ได้ปฏิบัติตามแผนและชำระค่าสินไหมทดแทนจนเป็นที่พอใจแก่ผู้ร้อง
ทั้งสองและไม่ติดใจในส่วนของจำเลยที่ 2 แล้ว ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งยุติคดีโดยมิต้องมีคำพิพากษา
เกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 และจำหน่ายคดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ออกจาก
สารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
288, 80, 340 วรรคสามและวรรคท้าย ประกอบมาตรา 340 ตรี (ที่ถูก มาตรา 288, 288
ประกอบมาตรา 80, 340 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ประกอบมาตรา 340 ตรี, 340
วรรคท้าย), 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ
สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประกอบ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้
ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่น ฐาน
ปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัสโดยใช้อาวุธปืนเพื่อสะดวกในการกระทำความผิด
และฐานปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย (ที่ถูก ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ฐานร่วมกันพยายาม
ฆ่าผู้อื่น ฐานร่วมกันปล้นทรัพย์โดยมีอาวุธติดตัวไปโดยใช้ปืนยิงเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส
โดยใช้อาวุธปืน และฐานร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย) เป็นการกระทำ
อันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึง
แก่ความตาย (ที่ถูก ฐานร่วมกันปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มี
โทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิต (ที่ถูกไม่ต้องวาง
โทษประหารชีวิต) ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 อายุ 17 ปี ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 18 วรรคสาม คงจำคุก 25 ปี ฐานร่วมกันมี
อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานร่วมกันพาอาวุธปืน
ติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็น
การกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ
อาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4

เดือน รวมจำคุก 25 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 8 เดือน รับประทานกระสุนปืนขนาด 9 มม. 8 ปืน 3 ชิ้น หัวกระสุนปืน 3 ชิ้น วัสดุทรงกลม 1 ชิ้น ชิ้นส่วนหัวกระสุนปืน 3 ชิ้น เม็ดลูกปืน ทรงกลม 9 เม็ด รถจักรยานยนต์และปืนพก ขนาด 9 มม. 1 กระบอก เครื่องกระสุนปืนขนาด 9 มม. จำนวน 5 นัด ของกระสุน 1 อัน ของกลาง ยกคำขอให้นับโทษจำคุกหรือระยะเวลาฝึกอบรมของ จำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกหรือระยะเวลาฝึกอบรมของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 159/2559 ของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (สาขามีนบุรี) และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 240/2560 ของศาลอาญา กับให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 1 เป็นเงิน 327,758 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 6 พฤษภาคม 2560 อันเป็นวันทำ ละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 เป็นเงิน 334,351 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 6 พฤษภาคม 2560 อันเป็นวันทำละเมิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ คำขออื่นในท้าย โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษา แก่เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ ได้รับใบอนุญาต ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 จำคุก 6 เดือน สำหรับความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มี เหตุสมควรและโดยไม่ได้รับใบอนุญาต เป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย หลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 จำคุก 6 เดือน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กระหนลงกึ่งหนึ่งตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานอื่นที่ศาลชั้นต้นกำหนด เป็นจำคุก 12 ปี 12 เดือน ให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 1 เป็นเงิน 327,758 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันยื่นคำร้อง (วันที่ 6 มิถุนายน 2560) เป็นต้นไป จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรือดอกเบี้ยที่ปรับเปลี่ยนตาม พระราชกฤษฎีกาตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้จำเลยที่ 1 ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ 2 เป็นเงิน 334,351 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับ แต่วันยื่นคำร้อง (วันที่ 6 มิถุนายน 2560) เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรือดอกเบี้ยที่ปรับเปลี่ยนตามพระราชกฤษฎีกาตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้หากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยใหม่ก็ให้ปรับเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ยไปตามพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกินอัตราดอกเบี้ยตามคำขอของผู้ร้องทั้งสอง นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ศาล นับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 240/2562 ของ ศาลอาญาได้หรือไม่ เห็นว่า โจทก์ยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องลงวันที่ 24 ธันวาคม 2563 ต่อ ศาลชั้นต้น โดยบรรยายฟ้องและมีคำขอให้ปรับโทษจำคุกหรือระยะเวลาฝึกอบรมของจำเลยที่ 1 คดี นี้ติดต่อกับโทษจำคุกหรือระยะเวลาการฝึกอบรมของจำเลย (ที่ถูก จำเลยที่ 2) ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ อ 3709/2560 หมายเลขแดงที่ 240/2560 ของศาลอาญา โดยบรรยายทั้งคดี หมายเลขดำและหมายเลขแดงซึ่งคดีหมายเลขดำเป็นหมายเลขที่ถูกต้อง ส่วนคดีหมายเลขแดงนั้น

โจทก์พิมพ์ตัวเลขคลาดเคลื่อนเฉพาะปีพุทธศักราช เมื่อจำเลยที่ 1 ให้การรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลย (ที่ถูก จำเลยที่ 2) ในคดีที่โจทก์ขอให้ปรับโทษต่อ โดยมีได้โต้แย้งคัดค้าน ทั้งยังแถลงต่อศาลชั้นต้นรับว่าจำเลยที่ 1 ถูกจำคุกอยู่ที่เรือนจำกลางคลองเปรมมระยะหนึ่งแล้วในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 3709/2560 หมายเลขแดงที่ อ 240/2560 ของศาลอาญา ซึ่งศาลอาญาพิพากษาให้จำคุก 43 ปี ในข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น แสดงว่าจำเลยที่ 1 เข้าใจดีว่าตนถูกดำเนินคดีอีกคดีหนึ่งที่ศาลอาญา การพิมพ์คดีหมายเลขแดงในส่วนเลข พ.ศ. คลาดเคลื่อนจากปี 2562 เป็น 2560 จึงเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย ศาลยอมใช้ดุลพินิจให้เริ่มนับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 240/2562 ของศาลอาญาได้ ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายกคำขอให้ปรับโทษต่อ นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น อนึ่ง สำหรับรถจักรยานยนต์ของกลางที่ศาลล่างทั้งสองสั่งรับนั้น เห็นว่า เมื่อรถจักรยานยนต์ของกลาง มีใช้ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด แต่เป็นเพียงยานพาหนะที่จำเลยที่ 1 กับพวกขับมาซึ่งทำให้เกิดเหตุและขับออกไปจากที่เกิดเหตุ เมื่อการปล้นทรัพย์สินสำเร็จแล้วเท่านั้น ซึ่งแม้จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 ตรี ดังที่วินิจฉัยมาข้างต้นก็ตาม แต่การที่จะรับได้นั้นต้องเป็นทรัพย์สินซึ่งได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 (1) เมื่อรถจักรยานยนต์ของกลางมีใช้ทรัพย์สินที่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับได้ตามมาตราดังกล่าว จึงจะสั่งรับหาได้ไม่ ปัญหาข้อนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182/1 วรรคสอง พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ 240/2562 ของศาลอาญา ไม่รับรถจักรยานยนต์ของกลางโดยให้คืนแก่เจ้าของ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ

องค์คณะ

ชนากานต์ อธิเวชพลกุล · สิทธิศักดิ์ วนะขกิจ · สมชัย ชีมาอุตมาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2997/2565>